

MALI DIREKTOR

NAJSTROŽI DIŠA + NAJGORI KLINAC = HAOS!

Autor hita
AGENCIJA ZA
RODITELJE

DEJVID BADIJEL

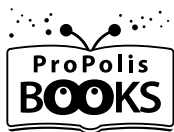

MALI DIREKTOR

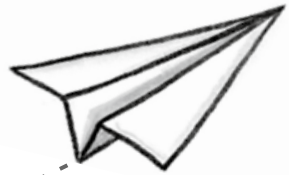
DEJVID
BADIJEL

Ilustracije: Stiven Lenton

Prevod s engleskog: Nikola Petaković

Naslov originala:
David Baddiel
HEAD KID
Illustrations: Steven Lenton

Text copyright © David Baddiel 2018
Illustrations copyright © Steven Lenton 2018
The author/illustrator asserts the moral right to be identified as
the author/illustrator of this work.

Translation © 2019 za srpsko izdanje Propolis Books

Sva prava zadržana. Preštampavanje i umnožavanje zabranjeno u
delovima i u celini.

PROPISAK

*Kancelarija za elitno više obrazovanje i
opštu glupoglavost*

IZVEŠTAJ ZA DRVENGRADSKU ŠKOLU

Suština nalaza:

[NEZADOVOLJAVAJUĆE]

Detalji nalaza

PREDAVANJE: Slabo (posebno gospodin Pepeljavi)

OBJEKTI: Ne dobri

HRANA: Nejestiva

MORAL OSOBLJA: Nizak

USPEH NA ISPITU: Molim vas, ne pitajte

TOALETI: Užasni

OCENE I PREPORUKE: Videti prvi papir

DOBRODOŠLI U
DRVENGRADSKU ŠKOLU

DRVENGRADSKA
ŠKOLA

PRVI DEO

STARI

DIREKTOR

POGLAVLJE 1 - - - - -

Nezadovoljavajuće

*D*rvengradska škola nikada, još otkad je otvorena 1983. godine, nije dobila PROPISAK ocenu *izvanredan*. Niti je dobila ocenu *dobar*. Postojao je veoma kratak zlatni period, ranih devedesetih, kad je dobila ocenu *zadovoljavajuće*. Ali onda se otkrilo da je to greška, inspektor je štriklirao pogrešno mesto, zbog čega je i sam dobio ocenu *netako-dobar-kao-što-smo-mislili* i potom se vratila

na svoju uobičajenu ocenu *nezadovoljavajuće*.

Bila je to, zapravo, stalna šala u PROPISAK kancelariji. To nije mesto na kojem biste očekivali mnogo šala, ali u slučaju Drvengradske škole, pogrešili biste: za nju će jednog dana morati da osmisle novu ocenu – *katastrofalno*.

Ovo je za *Drvengradsku školu* bio problem, jer je PROPISAK, kao što sigurno znate, vladina organizacija koja pazi da škole ne budu katastrofalne. Roditelji, kao što takođe možda znate, obraćaju mnogo pažnje na te izveštaje. U stvari, neki roditelji provode previše vremena čitajući PROPISAK izveštaje i raspravljaju o njima sa svojim prijateljima, koji su takođe roditelji i sve vreme brinu o tome u koju školu da pošalju decu na osnovu tih izveštaja. Neki roditelji toliko brinu o tome da upropaste svojoj deci detinjstvo. Ali to je neka druga priča.

Ova priča počinje nekom vrstom panike u kojoj se nalazi osoblje, upravljači, roditelji, čak i neki

učenici *Drvengradske škole*. Rečeno je da PRO-PISAK dolazi. Za mesec dana. Bilo je to još više zabrinjavajuće nego obično. Iz dva razloga.

1. Zato što je skupština Drvengrada, Odsek za obrazovanje, objavila, kad su saznali da PROPISAK opet dolazi, da bi, ukoliko škola još jednom dobije ocenu *nezadovoljavajuće*, mogla da počne da razmišlja o zatvaranju škole i...
2. Roman Vlaš

POGLAVLJE 2

Princ među šaljivdžijama

Dobro, šesto B – rekao je gospodin Pepeljavi, nameštajući televizor na svoj sto. – Imam dobre vesti. Danas ćemo gledati školske dokumentarce na televiziji.

Po razredu se začuo žamor nezadovoljstva.

– Nema kukanja! – rekao je gospodin Pepeljavi.

Ponovo se začuo žamor nezadovoljstva.

– Kažem, nema kukanja. Nisam rekao da počnete s kukanjem.

– Da li je u pitanju *Život bez olova?* – pitao je Miki Benet.

– Nije. Iako je taj dokumentarac *stvarno* bio dobar – rekao je gospodin Pepeljavi, i stavio DVD u plejer. – Posebno onaj deo sa oblaganjem kablova.

– Samo ne onaj deo o prašini! Molim vas! – rekao je Sergej Zelenko.

– *Ona se uvuče svuda!* Na to misliš? Obavestiću vas da je taj dobio PRAFTA nagradu!

– Mislite BAFTA?

– Ne, to je nagrada udruženja za borbu protiv prašine.

– Molim vas, samo ne *Svet pastira*.

– Samo ćuti i ugasi svetlo, Marko Medenica. I nemoj mi reći da nisi uživao u dvadeset minuta tog dokumentarca u kojima se radilo o tome kako razne vrste trave ovcama pružaju razne vrste ukusa..

Marko je prilično sigurno odmahnuo glavom, kao da zaista zna sve o *tome* i ugasio svetlo. Na

ekranu se pojavio meni. Na njemu se videla velika metalna kofa. I reči: – *Kako se kofe prave.*

– O čemu se ovde radi? – pitao je Moris Fosilko, direktorov sin, koji je, iskreno, imao male šanse da u akademskom smislu pođe očevim stopama.

– Pa, Morise, drago mi je što si pitao. Radi se o tome... Čekaj malo, jesi li ti to bio sarkastičan?

– Volela bih da jeste – umorno je rekla njegova sestra bliznakinja Elsa.

– Hmmm – rekao je gospodin Pepeljavi i pritisnuo tipku plej. – Samo gledajte. Veoma je interesantno.

Potom je otišao do stolice iza televizora i, kao što je uvek i radio kada bi pustio dosadan dokumentarac šestom B, seo, podigao svoje ogromne naočare na čelo i zaspao.

U tom trenutku, Roman Vlaš, koji je sve vreme tiho sedeo u zadnjem delu učionice, znao je da je vreme za akciju.

– Šta to pišeš? – prošaputala je Anja Kamenko.

Bila je jedno od šest učenika okupljenih ukруг oko desne ruke gospodina Pepeljavog. Krug se formirao jer je desna ruka gospodina Pepeljavog opuštено ležala sa strane. Glava mu je počivala na grudima i blago je hrkutao u svoje brkove. Tek malo sline, koja je poticala iz levog ugla usana nastavnika šestog B, našlo je svoj put do vrha njegove brade. A pored te desne ruke klečao je Roman Vlaš držeći flomaster.

– Videćeš... – šapatом odgovorio Roman.

– *I tako se list metala uvija oko rama kofe...* –
pričali su na televiziji, i to ne šapatom.

Veoma pažljivo, i pazeći da bude dovoljno neznan kako ne bi probudio nastavnika, počeo je da piše.

– To je pametno – rekao je Sergej. – Ispisuješ kao odraz u ogledalu.

– Tačno – rekao je Roman. Nastavljao je da piše, veoma koncentrisano. Zato što je to, naravno, bila podvala. A Roman, najnevaljaliji dečak u *Drvengradskoj školi*, ponosio se svojim podvalama. Bio je princ-filozof među šaljivdžijama. Za njega ništa nije bilo da namesti kofu s vodom na vrh poluzatvorenih vrata, ili da vam poruči pedeset pica na kućnu adresu. On je bio šaljivdžija čiji je moto glasio *'smisli novo'*. Čak i ako je koristio neki stari štos, kakav bi mogao da se iskoristi na nastavniku koji spava, on bi ga izveo na svoj način. Đavo se, kako bi neki rekli, nalazi u detalju, a ovaj đavo je uvek pazio da osmisli *sve* detalje,

za sve svoje podvale.

– *Važno je, u ovoj fazi, da se postarate da dno kofe nema rupu. Čak i ako – ha-ha-ha – možda poželite da spevate pesmu o tome!*

Roman je spustio olovku.

– Dobro – rekao je, i dalje šapućući, svojoj malobrojnoj publici. – A sad tačka na i.

Gurnuo je ruku u svoju školsku torbu i izvukao malu plastičnu kutiju. Unutra je bio jedan mrav koji gricka list kupusa. Roman mu je približio kažiprst i pustio da se popne uz njega. Potom je, posmatran od strane drugara iz razreda, pažljivo podigao taj prst prema čelu gospodina Pepeljavog, tik iznad njegovih podignutih naočara. Mrav je podigao pogled, trgnuo antenice na glavi i počeo da se spušta niz prst.

– *Koristeći ovaj način rada, jedna radionica može da proizvede i do petnaest kofa na dan.*

– Stani – začuo se neki glas. – Da li radiš ono što mislim da radiš...?

ŠKOLSKA PRAVILA
DRVENGRADSKE ŠKOLE

1. Deca će oblačiti **ŠTA GOD** DA IM PADNE NA PAMET.
2. U hodnicima dozvoljeno je samo **TRČANJE, URLANJE** i **UDARANJE**.
3. Deca će proizvoditi što više **SMEŠNIH** i **BLESAVIH** zvukova na času.
4. Svi domaći zadaci biće ukinuti **ZAUVEK!**

NAJSTROŽI DIŠA
+
NAJGORI KLINAC
=
HAOS!

ISBN 978-86-80802-37-4

9 788680 802374